

[Grethe Philip.]

sieudbygningen har været svag, og at en forholdsvis lille andel af de unge er opvokset i hjem med studietraditioner. Det skulle nu hjælpe med den bedre forsyning med gymnasier oppe i dette område.

Noget andet er så, at egnsudviklingshensyn, dette forstået i ordets videste betydning, taler stærkt for, at vi opbygger et nordjysk universitetscenter. Jeg kan derfor helt tilslutte mig, at der nu nedsættes en planlægningsgruppe, som skal udarbejde planer for en koordinering af eksisterende uddannelser og udvikling af nye uddannelser i Ålborg. Med den meget store lokale interesse, der på så mange måder har manifesteret sig omkring oprettelse af et nordjysk universitetscenter, føler jeg mig helt overbevist om, at vi vil kunne finde frem til noget bæredygtigt, der også indbefatter nye, utraditionelle uddannelsesformer. For mig som gammel Århusstuderende er det nærliggende at minde om, at Århus universitet tidligt gik i lag med en helt ny driftsøkonomisk uddannelse, der siden har vist sig at være bæredygtig.

I lovforslaget tages der ikke stilling til spørgsmålet om en placering af et universitetscenter i den sydlige del af Jylland. Vi ved alle, at synspunkterne vedrørende denne placering har været meget delte. For mit eget partis vedkommende kan jeg henviser til, hvad jeg tidligere har sagt her i tinget om dette spørgsmål. Men jeg vil nu dog i anledning af hr. Haunstrup Clemmensens bemærkninger sige, at det ikke er mit indtryk, at det alene er i Ribe-Esbjerg området, man har ønsket en afklaring af spørgsmålet; jeg tror også, at man i de andre områder dernede, som har meldt sig som ansøgere, er interesseret i, at dette spørgsmål nu finder en afklaring, hvad enten det så for deres område vil blive positivt eller negativt.

Under alle omstændigheder ville kræfterne adskillige år ud i fremtiden nødvendigvis skulle samles om en ud- og opbygning af de bestående universiteter og af de

nye universitetscentre i Roskilde og Ålborg.

Med disse ord kan jeg give mit partis tilslutning til principperne i de to foreliggende lovforslag.

Morten Lange: Hr. K. B. Andersen, som i dag næsten optrådte som en fredens mand, hvad han jo formodentlig også er, havde sine problemer med titlen på lovforslaget. Det har jeg også. Jeg tror bare noget andet; end hr. K. B. Andersen lagde frem her, jeg tror, at hvis ministeren skulle genoverveje teksten i sin fremsættelse og et andet oplæg til os, så var det, han skulle komme med, nok snarere et lovforslag, som i al sin enkelhed hed: forslag til lov om universitetscentre. For det er jo i virkeligheden klart, og det er også fremgået af meget af det, der allerede er sagt her i dag, at de forskellige centre kan ikke anskues hver for sig; det kan de selvfølgelig godt, og det har man vældig travlt med at gøre lokalt, men de må først og fremmest anskues som led i, som dele af et mønster, og det er det samlede mønster, vi her i tinget skulle se at få gjort så godt og så fornuftigt som muligt.

Jeg skal derfor ved denne førstebehandling lade, som om det var et sådant lovforslag, vi havde fået forelagt. Vi har jo i realiteten i de to lovforslag, vi her behandler, de fleste af partiklerne, og jeg tror ikke, det på nogen måde vil bryde ind i det sædvanlige debatbillede, hvis jeg prøver på at anskue problemet nogenlunde samlet.

Jeg anskuer det ud fra et ganske bestemt perspektiv, nemlig at universitetsanparten af disse centre hen til året 1980 formodentlig skulle huse noget i retning af 80.000 studenter. Det er muligt, vi først når det tal lidt senere. Min fornemmelse, hvad angår prognosernes evne til at være fejlagtige, er, at de har været fejlagtigt for lave, og jeg anser mine 80.000 for at være en fornuftig prognose, som jeg tror vil vise sig at være realistisk.

Det er altså tal af den slags, vi må lægge til grund for vore tanker, og i det hele taget må der til grund for vores planlægning i